

А Въ коне́цъ, си нôмъ коре́швымъ, Фаломъ, пд.

Б Блговолілъ єсн, гдн, землю твою, возвратілъ єсн плѣнъ іаковль.

Г Устáвила єсн веззакѡніл людій твоихъ, покрыла єсн всѧ гробехъ ѿхъ.

Д Оукроупілъ єсн веис гробъ твоій, возвратілъ єсн ѿ гробка ірости твоѧ.

Е Возврати наісъ, еже спній наішнихъ, и ѿрати ірости твою ѿ наісъ.

З Бда во вѣки прогнѣвалеси на ны; иль прострѣши гробъ ѿ рода въ родъ;

Ж Бже, ты ѿбралиши ѿжини ны, и людіе твои возвеселати ѿтебѣ.

И Извѣ наімъ, гдн, мѣть твою, и спніе твоє даждь наімъ.

Л Оуслышъ, чтò речетъ ѿ мнѣ гдъ егъ: іако речетъ міръ на людні свої, и на прпнныя свої, и на ѿбралиющыя сердца къ немъ.

Р Обаче блізъ боащиши єгѡ спніе єгѡ, вселнти славъ въ землю наішъ.

А Мѣть и истина срѣтобѣса, праѣда и міръ ѿбловызасла:

Б Истина ѿ землю возви, и праѣда изъ нбесе прииниче:

Г Ибо гдѣ дастъ блгости, и земля наша дастъ плодъ твой.

Д Праѣда предъ нимъ предидетъ, и положитъ въ путь стопы свої.